

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

XI. De Eutyche presbytero & archima[n]drita, & eius haeresi, eiusque damnatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

episcopo, eo quod alloquens clerum, dixisset: Non inuideo Christo, quia Deus factus est, quoniam si volo & ego fio. Qui cum ascendissent Antiochiam, eos Ibas excommunicauit. Sed superueniente festiuitate quadragesimæ ascensionis, iussi sunt a Domino excommunicatione absolui, sub ea conditione, vt Antiochiam non exirent, alioquin a suo deponerentur ordine.

Sed quidam eorum archiepiscopi Domni præcepta contemnentes, profecti ad comitatum, sacros apices meruerunt ad Photium & Eustathium & Vranium episcopos, vt in Beryto audirentur. Fuerunt autem cum iis Eulogius diaconus Constantinopolitanus, & Damascius vir spectabilis tribunus & notarius. Quod cum agnitum fuisset, illos clericos Constantinopolim perrexisse, damnati sunt a Domino & eius Concilio. Et post hæc Ibas Beryto ad audientiam occurrit. Cui cum accusatores (sicut gesta demonstrant) nihil probare potuissent, superuenit relatio & postulatio clericorum Edeffensorum, flagitantium pro ecclesia episcopi sui præsentiam, in qua sibi arrogauerunt omnes pœnas horribilis gehennæ, si meminissent tale aliquid dictum in illo tractatu, de quo Ibas accusabatur, & iudicibus non manifestassent. Quamobrem fecerunt iudices accusatores ipsos cum suo episcopo in secretario communicare, simulque pacificos dimiserunt.

De Eutyche presbytero & * Egameno, & eius hæresi, eiusque damnatione.

CAPVT XI.

HIS temporibus Eutyches quidam presbyter & archimandrita præsidens Constantinopoli celeberrimo monasterio, vrgente satana, prædicabat Dominum nostrum Iesum Christum consubstantialem nobis non esse secundum carnem, sed de cælo corpus habuisse. Rursusque varians, dicebat ante adunationem duas in Christo fuisse naturas, post adunationem vero vnam factam esse. Quem audiens talia docentem & prædicantem Eusebius episcopus Dorylenæ ciuitatis prouinciæ Phrygiæ Salutariæ, cum esset orthodoxus, & purus etiam amicus, prohibuit eum talia sapere & docere. Sed per-

tinaciter Eutyche audire nolente, retulit Eusebius causam ad Flavianum Constantinopolitanum episcopum. Qui & ingressus est eius Concilium, quod collectum fuerat pro Florentio Sardeorum metropolita viro aduersus episcopos sub eo constitutos Ioannem & Cossinium: & data forma de aliquibus causis eorum, libellos obtulit Eusebius Flauiano & omni Concilio, coniurans omnes aduenire aduersus Eutychem presbyterum, vt sub eorum presentia conuinceretur ab eo, hæretici dogmata sapere & docere. His Flavianus episcopus auditis, per Ioannem presbyterum & defensorem, & Andream diaconum, Eutychem ad Concilium suum venire præcepit. Quibus euntibus ad se, tale Eutyches reddidit responsum: hoc apud se esse decretum, vt nunquam egrederetur a sua fraternitate, sed tamquam in sepulcro degeret in monasterio. Secundo vero conuentu postulauit Eusebius duas Cyrilli synodicas recitari epistolas: vnam quam Nestorio direxerat, cuius principium est: Obloquuntur me quidam apud tuam fraternitatem: & alteram ab eo Ioanni Antiocheno directam, cuius est principium: Latentur cæli & exultet terra: quas & Synodus Calchedonenfis postea suscepit. Quod cum fuisset factum, Eutyches rursus per Mamam & Theophilum presbyteros scripto vocatus est ad Concilium. Qui ad eum minime ingressi, audierunt ab eius monachis quod agrotaret, & ideo eum videre non possent. Ingressi sunt tamen ad eum postea, & obtulerunt ei synodicam chartam. Quibus iterum dedit responsum: Ego definitum apud me habeo, extra mortis necessitatem non egredi monasterium. Sed hanc chartam manu mea scriptam accipite, & Synodo offerte. Et post hæc recusante illo, renuntiauerunt Concilio eius excusationem. Eutyches direxit tomos per monasteria cum suis dogmatibus ad abbates, vt subscriberent ea. * Innotuit hoc Concilio Eusebius episcopus. Et rursus Flavianus vna cum suo Concilio per Memnonem presbyterum, & Epiphanium & Germanum diaconos, scripto eum tertia vocauerunt vocatione. Quibus cum idem Eutyches de infirmitate se excusaret, compellentibus tamen eis qui missi fuerant, petiit vnus septimanæ dilationem, vt post septem numerum dierum

Vide act. 1.
Calched.
Concilii.

Ibidem.

Ibidem.

* id est,
indicauit.

Concil. Tom. 12.

M m m ij

audientia occurreret. Qui refugiens ad imperatorem Theodosium, impetrauit ab eo (vt fertur) per Chrysfium eunuchum, quem Eutyches susceperat de sacro baptifmate, vt cum patricio Florentio & magno silentiario Concilium illud Flauiani ingrederetur. Timere enim se dicebat Flauiani calumnias. Postquam ire secum meruit magnum silentiarium cum imperatoris scripto, accepit & officium excubitorum & chlamydatorum, & venit ad Concilium. In quod ingressus recitauit, qui cum ipso erat, magnus silentiarius in Synodo imperatoris mandatum, ita se habens: Si pacem cogitamus sanctarum ecclesiarum, & catholicæ fidei custodiri volumus rectam & Deo inspirante prædicatam fidem a ^{* sanctis} parentibus nostris, ^{patribus} qui in Nicæa congregati sunt, trecentorum decem & octo episcoporum, & ab his qui Ephesi interfuerunt damnationi Nestorii: hoc ergo volumus, ne scandalum in prædicta catholica fide immittatur. Et quoniam scimus magnificentissimum Florentium patricium esse fidelem & probatum & recta fide, volumus eum interesse audientia Synodi, quoniam sermo de fide est. Et superueniente patricio Florentio, & eo sedente, flagitabant episcopi ab Eutyche, vt confiteretur Dominum nostrum Iesum Christum consubstantialem nobis secundum carnem in duarum naturarum vnitione. At ille libellum suum legi petebat, & credere se dicebat secundum Nicæni Concilii fidem. Interrogante autem patricio Florentio Eutychem, si diceret Christum, qui ex Virgine est, consubstantialem nobis, duasque in eo vnitas naturas: qui confiteri se quidem hæc ante adunationem, post adunationem autem vnã se confiteri dicebat. Et dicente ad eum Synodo: Oportet te hoc confiteri, & anathematizare omne dogma huic fidei contrarium: respondit, non se dixisse hoc prius, sed posse se dicere, quia ipsi dicebant: sequi se tamen patres aiebat, quoniam in scripturis hoc non inuenerat explanatum, nec patres ita dixisse. Surgens autem sancta Synodus, anathematizauit eum. Cui idemdem patricius Florentius dixit: Qui non confitetur duas in Christo naturas, non credit recte. Ille autem dixit legem se habere sancti Cyrilli & Athanasii, qui ex duabus quidem naturis dixerunt ante adunationem, post adunationem autem &

incarnationem non duas naturas, sed vnam. Surgens autem sancta Synodus iterum, anathematizauit eum. Venerabilis vero Flauianus, quoniam Valentini & Apollinaris hæreticorum errore Eutyches ægrotasset, expolians eum honore presbyterii, anathematizauit atque damnauit, & conclusis gestis, in eius damnationem Concilium subscripsit. Quibus gestis iungens epistolam suam venerabilis Flauianus, Leoni papæ direxit, & quid in Concilio gestum fuerat, allegauit fideliter. Et Eutyches de sua damnatione papæ Leoni scribens, posuit edicta apud Constantinopolim, & iniustitiam se fuisse passum, populum contestatus est. Leo vero direxit Flauiano tomum, sanam incarnationis Christi doctrinam continentem, & mirifice perimentem Eutychetis assertiones, cuius principium est post præmium: Lectis dilectionis tuæ literis. Eutyches vero obtulit preces imperatori, questus de falsitate gestorum, quasi aliqua a notariis superaddita fuissent, aliqua vero dicta, nec gestis inserta. Et postulauit, vt sub præsentia Thalassii episcopi & Florentii patricii rursus in palatio Flauiano occurrente, ipsum congregaretur Concilium, & ex interrogatione personarum veritas panderetur.

Annuit imperator fieri, & easdem preces manu sua ita subscripsit: Deponant apud reuerendissimos episcopos, non solum qui dudum conuenerunt, verum etiam & apud reuerendissimum Thalassium, vt omnibus his præsentibus, quæ supplicatio loquitur, negotii veritas inquiratur. Cumque Concilium congregaretur, Eutyches absens factus, ad vicem suam misit Constantinum diaconum ad Concilium, vt pro eo respondens examinantibus iudicibus, gestorum falsitas reprehenderetur. Sed discussis gestis, instantibus notariis cum episcopis Deum timentibus, cum Eutycheti aliqui fauerent pro tempore, nihil falsitatis inueniri potuit: sed hoc tantum actum est, vt apud magistrum officiorum gesta conficerentur de falsitate notariorum, astantibus aliquibus laicis de officio principis, qui interfuerant gestis ipsis tempore Concilii. Postea expetiuit imperator a Flauiano fidei eius confessionem manu eius scriptam & subscriptam. Scripsit ergo Flauianus fidem suam manu propria, & imperatori in hoc themate direxit: Flauianus episcopus Constantinopoli-

1. Petr. 3.

Rom. 1.

tanus, amatori Christi imperatori nostro Theodosio salutem: Nihil ita conuenit sacerdoti Dei, & dogmatibus erudito diuinis, quam paratum esse ad satisfactionem omnipotentem rationem de spe quæ in nobis est, & gratia. *Non enim erubescio euangelium Dei. Virtus enim Dei est ad salutem omni credenti.* Quia ergo & nos misericordia regis omnium Christi Dei sacerdotium tale fortiti sumus, sapimus recte & inculpabiliter, semper scripturas diuinas sequentes, expositionē sanctorum patrum qui in Nicæa conuenerunt, & centum quinquaginta qui hic congregati sunt, & qui in Epheso sub sanctæ memoriæ Cyrillo, qui fuit Alexandrinorum episcopus: & prædicamus Dominum nostrum Iesum Christum, ante sæcula quidem ex Deo patre sine principio natum secundum diuinitatem, in nouissimis autem diebus eundem propter nos & propter nostram salutem ex Maria Virgine secundum humanitatem. Ex duabus utique naturis confitentes Christum post incarnationem ex sancta Virgine, & humanatum, in vna substantia & in vna persona, vnum Christum, vnum Filium, vnum Dominum confitemur. Et vnā quidem Dei Verbi naturam, incarnatam tamen & inhumanatam dicere non negamus, eo quod ex ambabus vnus atque idem sit Dominus noster Iesus Christus. Eos vero, qui aut duos filios, aut duas substantias, aut duas personas annuntiant, & non vnum eundemque Dominum nostrum Iesum Christum Filium Dei viui prædicant, anathematizamus, & alienos esse ab ecclesiis iudicamus. Et ante omnes Nestorium impium anathematizamus, & sapientes quæ eius sunt, & loquentes ea: & abscindantur huiusmodi a filiorum adoptione promissa recte credentibus. Et subscriptio: Domine Iesu Christe adiuua nos. Et iterum: Hæc scripsi manu mea ad satisfactionem vestræ potestatis, vt confundantur calumniam facientes nostræ simplici conuersationi.

De Synodo Ephesina secunda, & Flauiani morte.

CAPVT XII.

POSTQUAM ergo nihil probatum est notariis de falsitate gestorum, Eutyches petit Dioscorum Alexandrinum episcopum, vt quæreret quæ de illo acta sunt,